

“ I també va dir:
hauries de
cantar més”

D'Ivan Benet
i Víctor Borràs
amb Aida Oset
Direcció: Ivan Benet

Una producció de:

TEATRE NU

La lleugeresa i altres cançons

Edat: adults Espectacle de Sala

Es pot fer un espectacle a partir de l'obra d'un filòsof? Poden les idees crear acció, música i imatges? L'obra de Lipovetsky és plena d'exemples, d'anàlisi de situacions que han esdevingut paradigmàtiques de la nostra existència i que de ben segur es poden traduir en situacions, paraules i actes que siguin teatrals. Per fer-ho comptem amb el talent de l'Ivan Benet, que fa un pas més enllà en la seva carrera afrontant la direcció d'un projecte, i l'Aida Oset, actriu i cantant que aportarà la seva personalitat i el seu talent per crear un espectacle a mig camí entre el monòleg, el musical i el cabaret.

Sinopsi: Una infermera ha hagut de deixar la feina: tancada a casa seva es mira al mirall i no es reconeix. A poc a poc, descobrirem que per la seva vida -com per la nostra- floten constantment la idea de lleugeresa, l'alliberament de lligams, la provisionalitat, el núvol, la virtualitat... Els errors i decisions del passat es converteixen en pesantor rigorosa que només la música calmarà. Què va passar el dia D a l'hora H?

Text: Ivan Benet i Víctor Borràs

Direcció: Ivan Benet

Intèrpret: Aida Oset

Música original: Aida Oset

Escenografia: Clàudia Vilà

Disseny de llums: Ganecha Gil Gràcia

Vestuari: Maria Armengol

Disseny de so: Guillem Llotje

Músics de "Don't ask me why": Pablo Yupton, Roger Giménez, Pablo Campos

Ajudant de direcció: Víctor Borràs

Producció executiva: Maria Hervàs

Producció: La Casa del Teatre Nu

Comunicació: Gerard Palomas

Fotografia: Carla Oset

Agraïments: Mireia Aixalà, Cristina Genebat, Julio Manrique, Francesc Mas, Anna Oset, Montse Pelfort, Sergi Pompermayer, Xavi Ricart, Cia del Príncep Totilau i Família Tresserra i Pi.

Un joc de miralls

Què tenen en comú el filòsof francès Gilles Lipovetsky i una infermera que canta?

Aparentment res. Són només dues idees que s'han anat barrejant a mesura que el projecte anava prenent forma. L'impuls inicial parteix de la necessitat de donar veu, a través del teatre, al pensament filosòfic contemporani i que aquest impuls no deixi de banda el fet lúdic que el mateix teatre imposa. Des de les arts plàstiques fins a la indústria de l'energia, de la informàtica a les pràctiques consumistes, de l'educació a l'esport i el culte al cos, les relacions sexuals, l'imaginari col·lectiu i individual, en el terreny de la vida personal, per tot arreu flota la idea de lleugeresa, alliberament de lligams, la provisionalitat, l'evanescència, el núvol, la frivolitat, la virtualitat... Així com la moral tradicional tendia a la pesantor rigorosa i a la obligatorietat, avui anem cap a una hipermodernitat alliberadora que malgrat tot presenta una doble cara. Per un cantó hi ha l'alliberament, la llibertat individual, la comoditat, la indiferència, la idea cool del món, el relax interior; però per una altra banda aquestes necessitats creen noves angoixes, la desinformació de la sobreinformació, la soledat de l'individu. Aquests contrastos sumats al concepte també de Lipovetsky de "Narcís contemporani", ens han portat a pensar que la idea efímera del teatre hi casa perfectament i que aquesta dicotomia entre pesantor i lleugeresa ens estimula a crear quelcom que estigui a mig camí entre el musical i el monòleg interior. Un joc de miralls on tots ens hi podríem veure reflectits: estem a mig camí entre el que som i el que se suposa que hauríem de ser. Aquí és on entra en joc la peça fonamental: l'Aida Oset, actriu i música, membre del duet de música electrònica Nu. La casualitat fa que el so Nu es transformi en Nu i el resultat sigui l'altra peça fonamental d'aquest viatge, el Teatre Nu, còmplices absoluts i indispensables. Sola a l'escenari -nu- la nostra protagonista serà una cantant que podria venir d'un món lyncheà, podria haver caigut dins d'un bolero o encarnar l'electrònica islandesa, però serà també una infermera d'un hospital, per a nosaltres el paradigma de persona intermèdia, entre el que som i el que hauríem de ser, entre el malalt i el metge. Una dona que anirem descobrint que ha hagut de deixar la feina i relata el que li ha passat mentre està a casa seva desitjant ser una altra persona. Aquesta infermera serà el paradigma de Lipovetsky, serà el nostre paradigma. Des de fa uns anys (cinc, exactament) que penso que és als hospitals on hi ha les millors històries per compartir, i què millor que compartir amb vosaltres aquest conte thriller musical.

**Per tot arreu flota la
idea de lleugeresa,
alliberament de lligams,
la provisionalitat...**

“Aquesta dicotomia entre pesantor i lleugeresa ens estimula a crear quelcom a mig camí entre el musical i el monòleg interior. Un joc de miralls on tots ens hi podríem veure reflectits: estem a mig camí entre el que som i el que se suposa que hauríem de ser”

Ivan Benet
#lalleugeresaialtrescançons

▶ Video

La Companyia del Teatre Nu

Som un col·lectiu de professionals de l'art escènic que creem i fem girar les nostres pròpies creacions. Creiem en el teatre com un art comunitari, en què la suma de talents individuals fa créixer cada nou projecte, mirant sempre d'aprendre i sorprendre'ns.

Som de Sant Martí de Tous, un petit poble de la comarca de l'Anoia, des d'on mirem d'exportar arreu el nostre projecte. L'espai on treballem,

[**La Casa del Teatre Nu**](#), és un local obert al públic i als professionals per acollir inquietuds, idees, projectes i múltiples sensibilitats.

Des de l'any 2000 que fem aquesta feina. Actualment tenim en cartell més d'una desena d'espectacles.

Trajectòria

ESPECTACLES

Kàtia, 2018

Teatre Arrossegat de Catalunya, 2017

Maure el Dinsaure, 2016

D'un Quixot, 2016

Mrs. Brownie, 2015

Torna Robin Hood, 2014

Raspall, 2012

Sopa de Pedres, 2011

La Lluna d'en Joan, 2010

Avi Ramon, 2009

Somnis d'Àlicia, 2007

La Ventafocs (potser sí potser no), 2004

Els nens de la meva escala, 2003

En Bolavà, detectiu, 2002

Sota la pell del Brau, 2002

L'home Just, 2000

PREMIS

2018 Premi Xarxa Alcover per *Kàtia*

2015 Premi Públic Pom d'Or d'Argentona
per *Mrs. Brownie*

2013 Nominació premis Butaca al millor
espectacle familiar per *Raspall*

2007 Premi Públics Tarragona per *La ventafocs*
(*potser sí, potser no*)

2000 Premi Xarxa-Sgae per *L'home Just*

FIRES I FESTIVALS:

Fira de Teatre al Carrer de Tàrrega, 2016

La Mostra de Teatre, Igualada, 2018

Fira Mediterrània, Manresa, 2015

Fira de Titelles de Lleida, 2015

Fira de Teatre de Carrer de Viladecans, 2015

FETEN, Gijón (Asturies), 2016

Teatralia (Madrid), 2007

Semana Internacional de Teatro (Madrid), 2010

Festival de Teatro Clasico, Alcalà de Henares (Madrid), 2008

Els quatre Motors d'Europa, Lyon (França), 2001

Festival Internacional de Teatre de Venezuela, 2003

Fira del Llibre de Frankfurt, (Alemanya), 2007

Festival Au Bonheur des Mêmes, Le Grand Bornand (França), 2009

B-FIT In the street!, Bucharest (Romania), 2009

Luglio Bambino, Campi Bisenzio (Itàlia), 2010

IKT Freiburg (Alemanya), 2015

Olalà, Lienz (Àustria), 2015

Bielefeld (Alemanya), 2015

Genk, O-parade (Bèlgica), 2016

Kleinstfest, (Alemanya), 2016

Ivan Benet

TEXT I DIRECCIÓ

Llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre (1998), Ivan Benet va traduir, codirigir al costat de Xavier Ricart i interpretar el monòleg *Informe per a una Acadèmia* de Franz Kafka, premi de la crítica 2014 al millor actor principal (Ivan Benet) i a la millor escenografia i guardonat amb el Premi Butaca a la millor composició musical i escenografia (2014). Com a actor ha participat recentment en espectacles com *Desig sota els oms* d'Eugene O'Neill (2017) dirigida per Joan Ollé, *Bodas de Sangre* de Federico Garcia Lorca (2017) dirigida per Oriol Broggi, *Las personas del verbo. Contra Jaime Gil deBiedma* (2017), obra escrita i dirigida per Joan Ollé, *L'ànec salvatge* d'Henrik Ibsen (2017) dirigida per Julio Manrique i *En la solitud dels camps de cotó* de Bernard-Marie Koltès (2017) dirigida per Joan Ollé, entre una quarantena d'espectacles més. Pel que fa a cinema ha participat en produccions com ara *Terra Cremada* (2017) de Sílvia Quer, *Laia* (2016) dirigida per Lluís Danés, *Cerca de tu casa* (2016) d'Eduard Cortés i *Mentiders* (2012) de Sílvia Munt. Per altra banda ha participat en diferents series de televisió com ara *Cartas en el tiempo* (2018), *El crac* (2017) de Joel Joan i Héctor Claramunt, *Nit i dia* (2016) dirigida per Manuel Hueriga, *Polseres Vermelles* (2011) o *Ventdelplà* (2007- 2011). *La lleugeresa i altres cançons* és el primer text que escriu conjuntament amb Víctor Borràs.

Víctor Borràs

TEXT I AJ. DIRECCIÓ

Llicenciat en Art Dramàtic i postgraduat en Pedagogia Teatral a l'Institut del Teatre de Barcelona. Actualment i des del 2006 és director, autor i dramaturg dels espectacles de la companyia del Teatre Nu entre els quals destaquen *Kàtia* (2018) guardonat amb el premi Xarxa Alcover 2018 a La Mostra d'Igualada-, *Teatre Arrossegat de Catalunya* (2017), *Maure el Dinsaure* (2016), *Mrs. Brownie* (2015) - Premi Públic Pom d'Or d'Argenton-, *Raspall* de Pere Calders (2012) - Nominat als Premis Butaca com a millor espectacle familiar-, *Avi Ramon* (2009), *Somnis d'Àlicia* (2007) o *La lluna d'en Joan* -adaptació del conte de Carme Solé Vendrell (2006). Com a actor ha participat en diferents espectacles de Teatre Nu com ara *La Ventafocs, potser si, potser no*, escrita per Josep Maria Benet i Jornet (2004), *Els nens de la meva escala* (2003), *Sota la pell del brau* (2002) o *l'Home just* (2000). També ha participat com a actor a Cia. L'Univers a l'espectacle *El retaule del flautista*, dirigida per Joan Lluís Bozzo.

Aida Oset

INTERPRETACIÓ I COMPOSICIÓ MUSICAL

Nascuda a Barcelona el 1983, es forma com a actriu a l'Estudi Nancy Tuñón i es gradua com a cantant a L'AULA (Conservatori de música moderna i jazz del Liceu) l'any 2007. El 2017 es certifica com a Professora de Fitzmaurice Voicework. Com a actriu ha treballat en muntatges teatrals com ara *Històries d'Istanbul* (Teatre Lliure de Gràcia, 2018), el musical dirigit per Àngel Llàcer *Molt soroll per no res* (2016-2017), *No Exit* (A porta tancada de Sartre, Teatre Akadèmia 2017), *La dama de les camèlies* (La Seca-Espai Brossa, 2104), i *Mrs. Death, un diàleg amb Espriu* (Versus Teatre, 2012), entre d'altres. El 2007 funda, juntament amb d'altres artistes, la cia. de teatre-varieté Cabaret Incívic on hi actua com a cantant i actriu fins al 2011. Ha participat a les sèries de televisió *Mira lo que has hecho* (Movistar+ i El Terrat), *Cites i KKM* de TV3, a les minisèries *Tornarem* (dir. Felip Solé) i *Ermessenda* (dir. Lluís Maria Güell), a la TVmovie *La Otra Ciudad* (dir. Sílvia Quer) i a *El Cor de la Ciutat* de TV3. En cinema ha treballat a *No quiero perderte nunca* (d'Alejo Levis), *Frontera* (de Manuel Pérez Cáceres), *El Cuerpo* (d'Oriol Paulo), *Tres dies amb la família* (de Mar Coll) o *Forasters* (de Ventura Pons). Com a cantant i compositora desta la seva actual formació de pop electrònic NUU, que compta amb un disc editat: *GLOOM* (Cydonia Records, 2017). Recentment ha compost la música i l'espai sonor de *Blink Flash Dunkan* (Mercat de les Flors, 2017) i d'*Històries d'Istanbul*, Teatre Lliure de Gràcia, 2018) després de passar pel Festival Grec de Barcelona 2017.

Clàudia Vilà

ESCENOGRAFIA

Graduada en l'especialitat d'escenografia, treballa com a dissenyadora d'espais escènics i comercials. També com a directora d'art i en el disseny de producció en projectes audiovisuals. L'any 2009 es trasllada a Berlín per estudiar espai i vestuari a la UDK (Universitat der Künste de Berlín) i el 2016 inicia la seva formació en Direcció d'Art a l'Escola de Cine i Televisió de la Habana (Cuba). Al 2010 entra a formar part de la companyia de teatre Family Flöz. El mateix any treballa en dos espectacles dirigits per Jordi Vilà com a ajudant de direcció (*La majoria de suïcidis passen en diumenge i No Mataràs*, Festival COS'10 Reus) i com a escenògrafa (*La senyoreta Florentina* de Mercè Rodoreda). De la seva experiència professional destaca el disseny d'espai del musical *Guapos& Pobres* (Teatre Goya, 2015), l'escenografia de *Ricard III* (Institut del Teatre, 2016) dirigida per Raimon Molins amb qui treballa a *La Trilogia de la imperfecció* (Sala Atrium, 2016-17). Actualment forma part del col·lectiu Mos Maiorum amb qui han estrenat el seu segon espectacle de teatre documental guanyador del Premi Adrià Gual, *Gentry* dins del marc del festival Grec 2018; on també s'estrena *Assaig sobre la Lucidesa*, dirigida per Roger Julià, del que signa l'espai i el vestuari.

Ganecha Gil

DISSENY DE LLUMS

Formada en fotografia al IEFC (Institut d'Estudis Fotogràfics) i al TTE (Taller de Tecnologia de l'Espectacle) entre el 1999 i el 2003, treballa en la il·luminació d'arts escèniques des de fa quinze anys en espectacles de Gelazzo, Sol Picó, Leandre Ribera, Petit Liceu, Àlex Rigola, Carme Portacelli, Joan Ollé, Julio Manrique, David Espinosa i Carles Santos. També ha treballat amb productores i teatres com Bitò Producció, Temporada Alta, Grand-Slam, TNC i el Teatre Lliure. També ha realitzat la producció tècnica en creacions d'espectacles i gires. Els dos últims anys ha treballat com a tècnic d'il·luminació del Teatre Lliure.

Maria Armengol

VESTUARI

Estudia Patrontage i Costura a l'Escola de la Dona - Francesca Bonnemaison (2002-05) i també el Màster en Estilisme de Cine, Publicitat i Premsa a l'Institut català de la Moda (2006). Com a figurinista ha participat en espectacles com *E.V.A.* (Teatre Romea, 2017) o *L'Ànec salvatge* (Teatre Lliure 2017) ambdues dirigides per Julio Manrique, *Don Joan* (2016) dirigida per David Selvas, *El curiós cas de l'incident del gos a mitjanit* (2015) dirigida per Julio Manrique, *Polònia el Musical* (2014) dirigit per Xavier Ricart, i *Informe per a una Acadèmia* (2013), dirigida per Xavier Ricart i Ivan Benet, entre d'altres. En el disseny de vestuari ha participat en pel·lícules com *Cunetas* (2017) de Pau Teixidor, *Improstarr* (2015) de Iisidro Ortiz o el documental *1714-El cas dels catalans* (2014), dirigit per Ventura Durall. També ha col·laborat com a sastressa i ajudant de vestuari en diverses produccions audiovisuals i com a estilista en diferents anuncis publicitaris.

Guillem Llotje

DISSENY DE SO

Enginyer de so i productor musical. Participa en diferents projectes i produccions on la dimensió sonora i creativa s'entrellacen. Ha participat com a compositor als col·lectius Le Fou, Océano Rojo i Sincro i actualment forma part de Nu, un duo de pop electrònic que va treure el seu primer disc, *Gloom* el febrer de 2017. Ha fet el disseny sonor, entre d'altres, de *Bombers* (Jordi Vila), *Esquerdas*, *Parracs i Enderrocs* (Carles Santos, Jordi Oriol), *Històries d'Istanbul* (Joan Arqué), Companyia de dansa Pepe Hevia, RESET (Erre que Erre) i el festival Efimer Club. Participa en projectes de creació col·lectiva vinculades a les arts escèniques com ara Transformas (Frontera, Trilogia Teatral sobre les Fronteres i Lacras), EMPIRIC (Protocols d'improvització), i Plastic Fest.

Maria Hervàs

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Actriu, productora i formadora teatral es llicencia en Art Dramàtic a l'Institut de Teatre de Barcelona (1995) i completa la seva formació en Producció i Gestió d'Espectacles en viu (UB, 2006). Actualment forma part de la companyia Teatre Nu on treballa en la producció d'espectacles com ara *Kàtia* (2018) -guardonat amb el premi Xarxa Alcover 2018-, *Teatre Arrossegat de Catalunya* (2017), *Mrs. Brownie* (2015), *Somnis d'Àlicia* (2007), *La Ventafocs, potser si, potser no* de Josep Maria Benet i Jornet (2004), *Els nens de la meva escala* (2003), *Sota la pell del Brau* (2002) o *L'Home Just* (2000). Com a actriu treballa en els espectacles *Maure el Dinosaur* (2016) de Víctor Borràs, *Raspall* (2012) de Pere Calders i *La Lluna d'en Joan* (2010) de Carme Solé Vendrell, dels quals també n'és productora.

TEATRE NU

www.teatrenu.com

@teatrenu

Carrer Prats 14
08712 Sant Martí de Tous
M: (+34) 677519625 T: (+34) 938050863
teatrenu@teatrenu.com